

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Apolinariu Metaphrasis tu Psaltēros, dia stichōn hēroikōn

Apollinaris <Laodicensis>

[Heidelberg], 1596

VD16 B 3128

Ex Sozomeno. Ek Twn Tou Sωζομενου.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69690](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69690)

EX SOZO-
MENO.

EK TON TOY ΣΩ-
ZOMENOY.

HOec animo fuit etiam ad-
uerfus omnes Christianos
Imperator: siquidem cum ni-
hil haberet criminis, quod il-
lis posset obiicere, arrepta ta-
mē ex eo occasione, quod ido-
lis immolare recusarent, ius
reip. eis denegauit, & neque in
communes hominum con-
gressus, neque in forum veni-
re, neq; iudicium exercere, ne-
que gerere magistratum, neq;
vllum dignitatis gradum ob-
tinere permisit. Porro autem
vetuit, ne Christianorum li-
beri poetas & alios scriptores
profanos perdiscerent, neve
horum doctores adirent. Nam
nō mediocriter eius animum
offendebat non solum Apollinarius Syrus, vir omni doctri-
næ genere & orationis formis
instructus, sed Basilii quoq; &
Gregorius Cappadoces, qui o-
mnibus illius ætatis oratorib.
laudem præripiebant: atq; alii
eodem tempore quampluri-
mi disertissimi viri, quorum alii sunt
decreta concilii Niceni, alii
hæresin Arianam amplexati. Hinc igitur solum, quoniam ma-
gnam ad persuadendum facultatem posse parari censebat, ve-
tuit, ne Christiani Græcorum disciplinis instruerentur. Quo
quidem tempore Apollinarius, quem dixi, quo sua multipli-
et doctrina, & bonitate ingenii opportune multis prædesset,

Ταύτης Ιουλιανὸς ὁ παραβά-
της τῆς γνώμης ἔπει πάν-
τας τὰς χριστιανούς ἑπιήρχεν, ἀ-
φορμῆς λαβόρμος, ὅπου κε κεῖ-
μηδὲν ἐβουλεύειν ἔχων, παραγο-
μήσοις θύειν ἰσοπολιτείας ἐφθάνει
καὶ συλλογῶν καὶ ἀγορῶν μετέχων,
ἔτι δὲ διηκρίσειν ἢ ἀρχὴν ἢ ἀξιωμα-
τικῶν κρινωνεῖν ἐμετεδίδου. ἐμεῖον
ἐδὲ τοῦς αὐτῶν πεῖδας ξινοχωρῶν
ἐκδιδάσκοντες περὶ ἑλλήσοι ποι-
ητικῆς καὶ συγγραφείας, οὐδὲ τοῦς
ταῦν διδασκαλοῖς φοιτῶν. ἐλύπη-
σεν αὐτὸν οὐ μετρίως Ἀπολινα-
ριος ὁ σύρος, πρὸς παντοδαπὰ
εἶδησιν καὶ λόγων ἰδέαν παρεσκεύ-
ασμένος, Βασίλειός τε ἔ Γρηγό-
ριος οἰκονομῶν ἀδελφοί, παραδίδον-
μενῶντες τὰς τότε ρήτορας ἀλλο-
τε ἐπὶ τοῦτω πλείστοι ἐλόγοι,
ὧν οἱ μὲν ἐξήλωσαν τὰ ἐν Νικαίᾳ
δύξαντα, οἱ δὲ ἐν τῆς Ἀρείᾳ ἄρ-
μενῶν ἀίρεσεως. ἐντεῦθεν οὐ
μόνον δημοκρεταῖς τὸ πείσαν οἰ-
όμενος, οὐ συνεχώρησε τοῖς χριστι-
ανοῖς ἐν τοῖς ἑλλήων ἀσκατοῖς
μαθήμασιν. βύβλη δὲ Ἀπολινα-
ριος οὕτως εἰς κρητὸν τῆ πολυ-
μαθία καὶ τῆ φύσει χρησιμότη-
τι

DE AVCT. TESTIMONIA.

ἀντὶ μὲν τῆς Ὀμηροῦ ποιήσεως,
 ἐν ἑπτα ἡρώοις τῶν ἑβραϊκῶν
 δόξαολογίᾳ συνεγράψατο μέ-
 γρη τὴν Σαούλ βασιλείας, ἔει-
 κησιτέσσαρα μέρη τῶν πῦσαν
 πρῶτα γράμματα διείλεν, ἐκείτω τό-
 μω πρῶτη γράμματα ἡμέτερος ὁμώνυ-
 μων ἑῶν παρ' ἑλλησι σοιχείοις καὶ
 τὸν ἑῶν δόξω μὲν ἔτι τῶν ἑῶν.
 ἐπὶ πρῶτα τεύσαστο δὲ καὶ τῶν Με-
 ναῶν δὲ δράμασιν ἐκείτω μὲν κα-
 μωδίας, καὶ τῶν Εὐριπίδου τρα-
 γωδίας, καὶ τῶν Πινδαροῦ λυρῶν
 ἐμιμήσαστο, καὶ ἀπὸ τῶν εἰπεῖν, ἐν
 τῶν ἑῶν γράμματα ἑῶν ἐπὶ ἑῶν
 λαβῶν τῶν ἐγκυκλίων καλεμέ-
 νων μαθημάτων, ἐν ὀλίγω χρό-
 νῳ ἐτόνησεν ἰσαριθμους ἔισο-
 δωάτους πρῶτα γράμματα, ἡμεῖς τε
 καὶ φράσας καὶ χαρακτῆρας ἔισο-
 νομίας τῶν παρ' ἑλλησιν ἐν τέτοις
 δόξω μὲν ἑῶν ὡς εἰ μὴ δό-
 χαιότητι ἐπίμων οἱ ἄνθρωποι, καὶ
 τὰ συνήθη φίλα ἐνόμιζον, ἐπί-
 σης, οἱ μὲν, τῶν πηλοσῶν τῶν
 Ἀπολιναρίων σπουδῆν ἐποίησαν, ἔ-
 ἔδιδασκον τῶν τῶν πηλοσῶν αὐτῶν τῶν
 εὐφύτων ἡμεῶν ὡς ὅσα καὶ τῶν
 μὲν δόξω μὲν ἑῶν ἐν μόνον
 ἑῶν ὡς ὅσα ἐπὶ τῶν πηλοσῶν ἐπι-
 τηδύσας, ἐν κατεπερὶ χρόνῳ γράμματα
 τῶν ἐκείτω δόξω μὲν ἀπεμύσαστο.
 ὅσα ἀγνοῦν καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν
 βασιλέα. ἡμεῖς τε παρ' ἑλλησι φι-
 λωσῶν ἐσιν αὐτῶν λόγους, ἐν ὑπὲρ
 ἀληθείας ἐπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ διχα

ad exemplar poematis Homeri, veterem Hebræorum histo-
 riam vsque ad regnum Saülis
 carmine heroico conscripsit: &
 totū opus in viginti quatuor
 partes distribuit, singulisque
 singularum literarum Græca-
 rum nomen imposuit, nume-
 ro earundem & ordine omni-
 no seruato. Comœdias quoq;
 composuit fabulis Menandri
 similes: itē tragœdias Euripi-
 dis, & lyricos Pindari versus
 imitatione adumbravit. Ad
 summam, argumētis e sanctis
 literis depromptis, de illis ad
 similitudinem earum discipli-
 narum, quæ ἐγκύκλια vocan-
 tur, scripsit: breuiq; temporis
 spatio opera edidit, quæ nu-
 mero, dicēdi vi, ipso orationis
 habitu, sermonis proprietate,
 forma deniq; & dispositione,
 scripta Græcorum, qui in his
 rebus cum primis excellēbant,
 exæquarunt: adeo vt nisi anti-
 quitatē admirarentur homi-
 nes, & quibus assueti fuerint,
 ea chara haberent, lucubrati-
 ones Apollinarii, non minoris
 quam veterum scriptorum æ-
 stimarent, easq; itidem doce-
 rent: eiusq; ingenium eo ma-
 gis suspicerent, quod veterum
 singuli in vno genere separa-
 tim elaborarunt: iste autem ad
 omne genus scripti animum applicans, vim & virtutem cuius-
 que, cum vsus postularēt, accurate expressit. Non obscurus est
 ille quidem liber, quē aduersus imperatorē Iulianum, siue ad-
 uersus Græcorū philosophos pro veritate inscripsit; in quo sine
 ullis

DE AVCT. TESTIMONIA.

vllis sacrarum literarum testi-
 moniis plane ostendit eos in
 illo quod de Deo sentiendum
 est, per errorem vehementer
 lapsos esse. Quæ irridens im-
 perator, Episcopis eius tempo-
 ris facile præstantissimis scri-
 psit hæc verba, Légi, intellexi,
 improbauí: Ad quæ rescripse-
 re Episcopi, Legisti quidem,
 sed non intellexisti: nam si in-
 tellexisses, non improbasses:
 Sunt qui hanc epistolam Basili-
 o ecclesiæ Cappadociæ anti-
 stiti attribuant: neque id sane
 immerito. Sed siue eius sit, si-
 ue alterius, qui eam scripsit,
 quisquis fuerit, iure tum propter magnitudinem animi, tum
 propter eruditionem debet laudari plurimum.

τῆς τῶν ἱερῶν λόγων μαρτυρίας
 ἔδειξεν αὐτοὺς ὀπίθετο κληθέντας
 τὸ δέοντος ἀεὶ θεοῦ φρονεῖν. Ἰ-
 δε γὰρ ἐπιτωθίζων ὁ βασιλεὺς,
 τοῖς τότε Διαπρέπουσιν ἐπισκό-
 ποις ἐπέστλεν, ἀγνων, ἔγνω,
 κατέγνω· οἱ δὲ ἀπὸς τοῦτο ἀντέ-
 γραψαν, ἀγνων, ἀλλ' ἐκ' ἔγνω·
 εἰ γὰρ ἔγνω, σὺν κατέγνω. εἰ-
 σὶ ὃ οἱ Βασιλείῳ τῷ αὐτοῦ τῆς
 ἐν Καππαδοκίᾳ ἐκκλησίας τοῦ-
 τῶ τῶ ἐπιστολῶν ἀναπέστασι, καὶ
 σὺν ἀπέγνω· ἀλλ' εἴτε αὐτῷ, εἴτε
 ἀλλ' ἐστὶν, ἀγαθὸν δὲ κηροῦ
 ἀνδρείας καὶ παιδείας τὸν γε-
 ψαντα.

